

paa Ægteskaber, der bestaar, men som burde opløses, fordi de er Karikaturer af Ægteskaber, og fordi det er til Forringelse af den hele Institution, at saa mange slette Ægteskaber bliver opretholdt.

Naar det ærede 6te Medlem for Københavns Amt (Axel Møller) siger: „Lad os nu ikke lave nogen ny Ægteskabslov, før Sønderjyderne er kommet herind, saa de kan komme til at tale med derom“, vil jeg dog gøre det ærede Medlem opmærksom paa den deraf følgende uafviselige Konsekvens, at den tyske Lovgivning paa Ægteskabets Omraade da maa blive ved at eksistere i Sønderjylland, indtil vi sammen med Sønderjyderne har lavet os en ny Ægteskabslov i Danmark; thi det er fuldstændig umuligt at forlange, at sønderjyske Hustruer skal gaa ind under vor Lovgivning, efter at de har levet under den langt mere fremskredne, frisindede og retfærdige tyske Ægteskabslov. Hvis man ikke kan bringe en ny Ægteskabslov hurtig i Stand her i Landet, kommer vi til at opleve den Skam, at danske Sønderjyder kommer tilbage til Kongeriget, medens der her bestaar en Ægteskabslovgivning, som vi ikke kan byde de sønderjyske Kvinder at leve under. Det er et Faktum, der ikke lader sig røkke. Det kommer det ærede Medlem til at lade staa. Den tyske Ægteskabslov maa gælde i Sønderjylland, indtil vi har faaet en anden Ægteskabslov. Det synes jeg, maner til, at vi snarest søger at faa en nogenlunde ordentlig Ægteskabslov herbjemme.

Det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) var meget ked af, at „Politiken“ er saadan et dygtigt redigeret Blad, som det er, og det er naturligvis ogsaa meget kedeligt for ham, da det modarbejder hans Partis Interesser. Det ærede Medlem har nu befriet sit Sind ved de Udtalelser, han har fremsat her, og noget andet har han vel neppe heller tilstræbt, i alt Fald har han ikke naaet andet. Han angreb „Politiken“ ved at citere et lille Vers af Sophus Claussen, et lille spøgefuldt Digt, som denne Mand en Gang har skrevet, og som han neppe har ment saa ondt. Jeg tror, at denne Digter er en lige saa god og brav Ægtemand som nogen anden, maaske endog som det ærede Medlem fra Sæby, og opdrager sine Børn lige saa omhyggeligt, som det ærede Medlem gør. Han lever desuden borgerligt her i Landet, foruden af sin Digtekunst, af at udgive et moderat Venstreblad paa Lolland-Falster. Hvorfor det ærede Medlem egentlig vil kaste sig over ham, ved jeg ikke, men det har maa-

ske heller ikke været Meningen at ramme ham, det var maaske Meningen at ramme „Politiken“. Men det ærede Medlem har da været saa uheldig at ramme, ikke hvor han sigtede, men et helt andet Sted, lige midt i sit eget Parti. Saadan kan det jo gaa. Blind Iver skader kun, man bør se sig for, naar man gaar ud for at fælde nogen; for det er kedeligt at fælde en Ven, naar man vil fælde en Fjende. Der er da ingen Grund til videre at opholde sig ved dette lille spøgefulde og gratiøse Digt, som Claussen den Gang skrev. Jeg tror ikke, det har ført til noget sædeligt Fordærv her i Landet. Og en vis licentia poetica bør vel ogsaa have Lov til at eksistere. Jeg tror ikke, man skal maale Digterne med saadan en grov Alen som den, det ærede Medlem anlagde ved denne Lejlighed.

Der kan i det hele være Grund til, naar man argumenterer mod hinanden, ikke at tage hvert Ord alt for haandfast. Og saaledes maa jeg ogsaa bære mig ad overfor det ærede 7de Medlem for Hovedstaden (Mathilde Hauschultz). Det ærede Medlem udtalte sig nemlig paa en saadan Maade, at man i alt Fald kunde misforstaa det ærede Medlem derhen, at det ærede Medlem vilde beskyldte mig for at forsvare Ægteskabsbrud, specielt Hustruens Ægteskabsbrud. Det kan umuligt være det ærede Medlems Mening; men det ærede Medlem sagde det for øvrigt meget tydeligt og understregede det ved at gentage, at Kvinderne vilde vist ikke finde det behageligt, at jeg bar mig saadan ad. Det har imidlertid slet ikke været det ærede Medlems Mening at fremsætte en saadan Beskyldning mod mig allerede af den Grund, at det ærede Medlem kan tænke sig, at det ikke kan nytte noget at beskyldte mig for noget saadant, da alle her har hørt, hvad jeg har sagt, i alt Fald har haft Adgang dertil. Det ærede Medlem maa vel forstaa, at en saadan Beskyldning ikke i nogen som helst Maade vil ramme, hvorfor det heller ikke vilde berøre mig ilde, om den var blevet fremsat. Hvis Hensigten at beskyldte mig for noget saadant virkelig har været der, kan jeg ganske hæve mig over en saadan Beskyldning og behøver ikke at bryde mig det mindste derom. Men det bliver noget pinligt for det ærede Medlem at staa overfor mange Tilhørere som den, der har fremsat en saadan Beskyldning, og derfor nævner jeg det nu for at give det ærede Medlem en sikkert velkommen Anledning til at berigtige en saadan Misforstaaelse og tage Ordet og